

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนมกราคม 2569

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตร ประจำกรุงปักกิ่ง

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของสาธารณรัฐประชาชนจีน

เดือนมกราคม - ธันวาคม 2567 และ 2568

พิกัด	สินค้า	ม.ค. - ธ.ค. 2567		ม.ค. - ธ.ค. 2568		Δ ปริมาณ	Δ มูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	112,762	449,059,192	96,979	389,475,500	-14%	-13%
03	สินค้าประมง	64,871	380,958,059	66,861	405,330,706	3%	6%
0301	ปลามีชีวิต	396	5,053,722	476	5,335,800	20%	6%
0303	ปลาแช่แข็ง	16,931	29,847,761	16,235	26,988,592	-4%	-10%
0306	กุ้งสดแช่เย็น และแช่แข็ง Crustacean	28,697	294,221,265	30,107	316,403,764	5%	8%
1604	ปลาแปรรูป	7,630	36,865,967	7,803	41,412,101	2%	12%
1605	กุ้ง ปลาหมึก แปรรูป Crustacean	882	12,815,325	788	11,030,738	-11%	-14%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	2,046,797	511,181,181	4,394,657	891,237,155	115%	74%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	1,815,702	943,004,972	1,718,355	687,590,336	-5%	-27%
08	ผลไม้	1,977,030	6,196,547,973	2,255,622	6,043,424,401	14%	-2%
08011200	มะพร้าวอ่อน	340,925	286,733,646	432,813	282,672,089	27%	-1%
08045020	มะม่วงสดมะม่วง อบแห้ง	1,340	1,323,637	1,898	1,171,879	42%	-11%
08045030	มังคุดสดหรือ/ และอบแห้ง	222,594	529,341,954	225,484	471,053,695	1%	-11%
08106000	ทุเรียนสด	809,704	4,015,731,493	920,749	3,998,395,967	14%	0%
08109030	ลำไยสด	358,438	451,502,891	375,123	454,854,626	5%	1%
08134010	ลำไยอบแห้ง และเนื้อลำไย	99,177	168,423,865	178,942	260,248,577	80%	55%
1006	ข้าวสาร	432,979	294,575,341	679,793	358,878,036	57%	22%
40	ยางพารา	2,506,032	4,233,585,979	3,082,275	5,697,209,408	23%	35%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	901,439	1,533,085,359	1,020,930	1,914,650,831	13%	25%
40011000	น้ำยาง	165,507	226,188,112	257,830	372,706,579	56%	65%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	47,631	110,535,077	155,889	361,128,806	227%	227%
40012200	ยางTSNR	682,191	1,182,479,018	602,994	1172203527	-12%	-1%
40028000	ยางผสม	1,318,937	2,270,036,033	1,749,358	3,350,494,937	33%	48%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

เดือนธันวาคม 2567 และ 2568

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม

● ข้าว

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณข้าวนำเข้าของจีนเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 358,958 ตัน ปริมาณลดลงจากเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา 15,726 ตัน (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา 374,684 ตัน) คิดเป็นร้อยละ 4

- ประเทศที่จีนนำเข้าข้าวและปริมาณการนำเข้าในเดือนธันวาคมสูงสุด มีดังต่อไปนี้ 1) เมียนมา 144,590 ตัน 2) ไทย 64,831 ตัน 3) เวียดนาม 50,926 ตัน

● ยางพารา

- จากสถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า เดือนธันวาคม 2568 จีนนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (พิกัด 4001) จากไทย ทั้งหมด 108,582 ตัน มูลค่า 195,609,520 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมา ร้อยละ 66 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 48

- เดือนธันวาคม 2568 จีนนำเข้ายางผสมจากไทย (พิกัด 40028000) ปริมาณ 186,281 ตัน มูลค่า 337,938,317 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4

- จากปริมาณการนำเข้ายางพาราทั้งหมดของจีนในปี 2568 เดือนธันวาคม 993,148 ตัน มูลค่า 1,753,946,187 ดอลลาร์สหรัฐ ประเทศหลักที่จีนนำเข้ายางพารา (พิกัด 40) และปริมาณนำเข้ามีดังต่อไปนี้ 1) ไทย 326,266 ตัน 2) เวียดนาม 165,879 ตัน 3) เกาหลีใต้ 77,765 ตัน

● มันสำปะหลัง

- ในเดือนธันวาคม จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งจากไทย (พิกัด 07141020) ทั้งหมด 157,935 ตัน มูลค่า 35,352,067 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณ 97,790 ตัน มูลค่า 21,306,003 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 62 และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 66

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณมันสำปะหลังแห้งนำเข้าของจีนเดือนธันวาคม อยู่ที่ 197,302 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา 132,654 ตัน ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 49

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งและปริมาณนำเข้าเดือนธันวาคมมีดังต่อไปนี้ 1) ไทย 35,352 ตัน 2) เวียดนาม 8,848 ตัน 3) ลาว 106 ตัน

● สัตว์ปีก

- ในเดือนธันวาคม จีนนำเข้าสัตว์ปีกจากไทยทั้งหมด 5,069 ตัน มูลค่า 21,618,458 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปริมาณการนำเข้า 10,858 ตัน มูลค่า 43,432,343 ดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าลดลงร้อยละ 50 และมีปริมาณลดลงร้อยละ 53

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณเนื้อสัตว์ปีก (0207) นำเข้าของจีนในปี 2568 เดือนธันวาคม อยู่ที่ 23,470 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา 88,097 ตัน ลดลงร้อยละ 73 และจีนส่งออกเนื้อสัตว์ปีกในปี 2568 เดือนธันวาคม ปริมาณ 101,794 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคมปีที่ผ่านมา 58,421 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 74 โดยส่งไปยังฮ่องกงเป็นส่วนใหญ่

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าสัตว์ปีกและปริมาณนำเข้าเดือนธันวาคมมีดังนี้ 1) รัสเซีย 12,688 ตัน 2) ไทย 5,069 ตัน 3) ซิลิ 1,166 ตัน

● ผลไม้

- จีนนำเข้าผลไม้ทั้งหมดในเดือนธันวาคม จำนวน 153,960 ตัน มูลค่า 256,267,448 ดอลลาร์สหรัฐเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 722,221 ตัน มูลค่า 1,818,994,669 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 2.8 และมูลค่าลดลงร้อยละ 6.3 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าผลไม้และปริมาณ มีดังต่อไปนี้ 1) เวียดนาม 194,179 ตัน 2) ไทย 153,960 ตัน 3) ซิลิ 127,398 ตัน

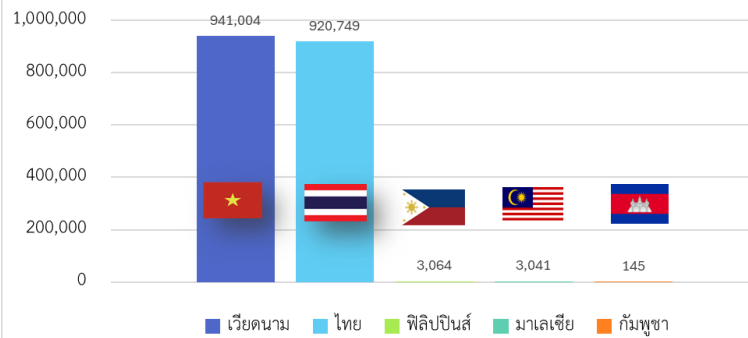
- ในเดือนธันวาคม จีนนำเข้าผลไม้จากไทยทั้งหมด 153,960 ตัน มูลค่า 256,267,448 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 และมูลค่าลดลงร้อยละ 15

- เดือนธันวาคม จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทยทั้งหมด 17,116 ตัน มูลค่า 94,140,018 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 26 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14

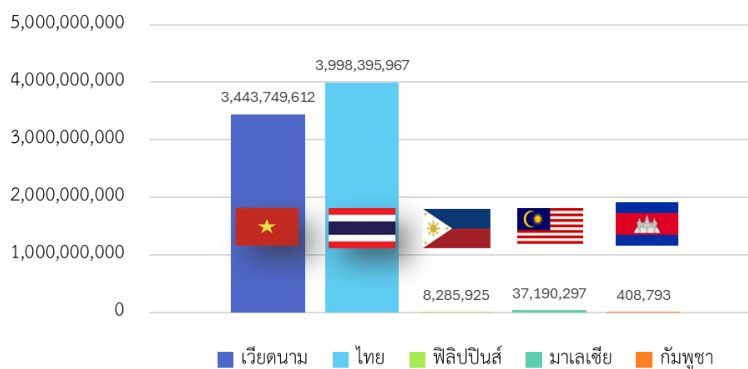
- จีนนำเข้าลำไยสดจากไทยทั้งหมด 58,041 ตัน มูลค่า 73,032,961 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 17 และมูลค่าลดลงร้อยละ 14

- จีนนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากไทยทั้งหมด 51,533 ตัน มูลค่า 25,674,209 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 63 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 16

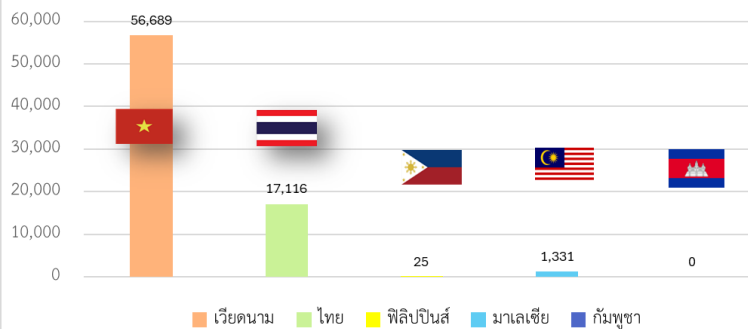
เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิlippินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา
ตั้งแต่เดือน มกราคม-ธันวาคม 2568 (ตัน)

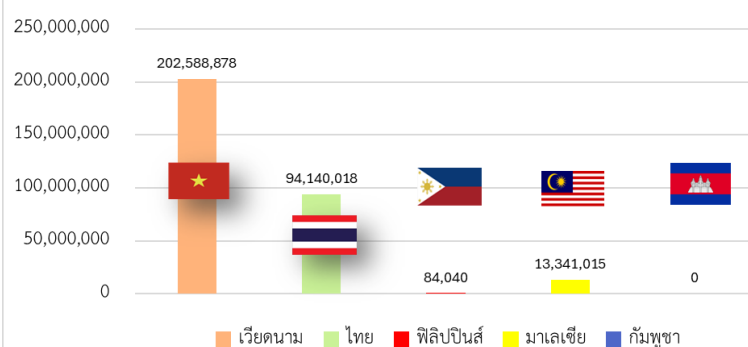
เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิlippินส์ มาเลเซีย และ กัมพูชา
ตั้งแต่เดือน มกราคม-ธันวาคม 2568 (เหรียญสหรัฐ)

เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิlippินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา
เดือนธันวาคม 2568 (ตัน)

เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิlippินส์ มาเลเซีย และ กัมพูชา
เดือนธันวาคม 2568 (เหรียญสหรัฐ)

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรของไทย

ในเดือนมกราคม 2569 การส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปยังตลาดจีนยังคงมีความสำคัญต่อภาคการค้าไทย แต่เผชิญกับปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะการแข่งขันที่รุนแรงจากประเทศผู้ส่งออกในอาเซียน ซึ่งมีสินค้าเกษตรเข้าสู่ตลาดจีนในเวลาเดียวกัน ส่งผลให้ราคาสินค้าไทยถูกกดดัน นอกจากนี้ มาตรการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยอาหารของจีนที่เข้มงวดขึ้น เช่น การตรวจสอบสารตกค้างโลหะหนัก และแหล่งที่มา ทำให้ขั้นตอนการผ่านด่านล่าช้า เพิ่มต้นทุนด้านเวลาและโลจิสติกส์แก่ผู้ส่งออกไทย

แนวทางแก้ไขปัญหาคือ การยกระดับมาตรฐานการผลิตและการควบคุมคุณภาพตั้งแต่ต้นทาง เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของจีนอย่างเคร่งครัด ลดความเสี่ยงในการถูกปฏิเสธการนำเข้า ควบคู่กับการบริหารจัดการปริมาณและช่วงเวลาการส่งออกอย่างเหมาะสม เพื่อลดปัญหาสินค้าล้นตลาด รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มและความแตกต่างให้สินค้าเกษตรไทย ทั้งด้านคุณภาพ บรรจุภัณฑ์ และภาพลักษณ์ความปลอดภัย ตลอดจนการประสานความร่วมมือกับผู้นำเข้าและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะช่วยบรรเทาปัญหาและเสริมความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรไทยในตลาดจีนได้

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญ

● ทูเรียน" ครองตำแหน่งสินค้าส่งออกหลักของเวียดนามสู่จีน

สมาคมผักและผลไม้เวียดนาม คาดการณ์ว่า ในปี 2568 มูลค่าการส่งออกผักและผลไม้ของเวียดนามมายังประเทศจีน ในปี 2568 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ คาดว่าจะทะลุ 8,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ เติบโตราว 20% เมื่อเทียบกับปี 2567 โดยแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากการส่งออกผลไม้หลายชนิด อาทิ ทูเรียน กล้วย มะม่วง ขนุน มะพร้าว และส้มโอ

นายดัง ฟุก เหงียน เลขาธิการสมาคมผักและผลไม้เวียดนาม เปิดเผยว่า แม้อุตสาหกรรม ผักและผลไม้ จะเผชิญความท้าทายด้านมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร เช่น การควบคุมสารตกค้างและปริมาณโลหะหนักแคดเมียม แต่แนวโน้มการส่งออกทูเรียน ในปี 2568 ยังคงสดใส โดยคาดว่าจะมูลค่าการส่งออกจะสูงถึง 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภายหลังจากการเกิดปัญหาติดขัดด้านการตรวจสอบคุณภาพ การส่งออกทูเรียนของเวียดนามไปยังประเทศจีนได้ฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว และกลับมาได้รับความนิยมในตลาดอีกครั้ง สะท้อนให้เห็นศักยภาพของเวียดนามในฐานะผู้ส่งออกทูเรียนรายสำคัญของภูมิภาค ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม ระบุว่า ทูเรียนถือเป็นผลไม้ที่สร้างมูลค่าการส่งออกสูงที่สุดให้แก่เวียดนามในปัจจุบัน ดังนั้น การสร้างความโปร่งใสของข้อมูลสินค้า และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค จึงเป็นหัวใจสำคัญในการรักษาความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ภาครัฐและภาคเอกชนของเวียดนามจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนา ระบบตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มา (Traceability System) โดยใช้เทคโนโลยีป้ายข้อมูลในหลายภาษา ผู้ซื้อผู้บริโภคสามารถสแกนเพื่อตรวจสอบข้อมูลได้ครบถ้วน ตั้งแต่กระบวนการปลูก การดูแลรักษาควบคุมคุณภาพ การบรรจุภัณฑ์ ไปจนถึงกระบวนการในการส่งออก ช่วยยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดโลกที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในคุณภาพของผลิตภัณฑ์อาหารมากยิ่งขึ้น แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า "ทูเรียน" ไม่เพียงเป็นผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของเวียดนามเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวอย่างของการพัฒนาภาคเกษตรสมัยใหม่ที่ผสมผสานเทคโนโลยี ที่ได้มาตรฐานและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ

● ทูเรียนเวียดนาม “จะพิชิตในความมั่งคั่ง”

การส่งออกของทูเรียนเวียดนามยังคงมุ่งสู่จีนเป็นตลาดสำคัญ ปี 2568 ถือเป็นปีแห่งการพัฒนาของอุตสาหกรรมทูเรียนที่เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยมูลค่าการส่งออกทูเรียนของเวียดนามคาดว่าจะถึงประมาณ 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็นเกือบ 50% ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และผักทั้งหมดของประเทศ อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมทูเรียนยังคงเผชิญกับความท้าทายในด้านมาตรฐานการปลูกและการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดการในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการบริโภค ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา พื้นที่ปลูกทูเรียนในเวียดนามขยายตัวเพิ่มขึ้นเกือบห้าเท่า โดยมีพื้นที่ปลูกประมาณ 180,000 เฮกตาร์ และผลผลิตกว่า 1.5 ล้านตัน ภาคตะวันตกของประเทศเป็นแหล่งปลูกทูเรียนหลัก มีพื้นที่ปลูกมากกว่า 75,000 เฮกตาร์ ตามข้อมูลจากกรมเกษตรและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดดะเล่ จังหวัดนี้มีพื้นที่ปลูกทูเรียนประมาณ 44,900 เฮกตาร์ ซึ่งรวมถึง 269 แปลงที่ได้รับมาตรฐานส่งออก มีพื้นที่รวมประมาณ 7,400 เฮกตาร์ และมีโรงงานบรรจุภัณฑ์ 40 แห่ง โดยในด้านการบรรจุทูเรียนแช่แข็ง จังหวัดนี้มีบริษัทที่ได้รับการรับรองจากกรมศุลกากรจีนถึง 16 แห่ง สำหรับการส่งออกทูเรียนสดไปยังจีนและตลาดอื่นๆ เช่น ไทย ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ คาดว่าในปี 2568 การส่งออกจะมีมูลค่าประมาณ 1,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อุตสาหกรรมทูเรียนนี้จึงยังคงพบกับข้อจำกัดหลายประการ เช่น เกษตรกรไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานด้านการปลูกและการป้องกันศัตรูพืชอย่างเคร่งครัด และความเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกรกับสหกรณ์และธุรกิจยังไม่แน่นหนา ทำให้ไม่สามารถสร้างห่วงโซ่มูลค่าได้ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบได้ในอุตสาหกรรมทูเรียนทั่วประเทศ จากข้อมูลการส่งออกของกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม พบว่าจีนยังคงเป็นตลาดสำคัญของอุตสาหกรรมทูเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการเติบโตของอุตสาหกรรม

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการส่งออกในปี 2568 มีการแยกตัวอย่างชัดเจน เนื่องจากจีนได้เข้มงวดในเรื่องการควบคุมการตกค้างของสารเคมีและมาตรฐานเทคนิค คาดว่าการส่งออกจะลดลงในครึ่งแรกของปี 2568 แต่ในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 การส่งออก

ทุเรียนจะเริ่มฟื้นตัว เมื่อบริษัทต่างๆ เริ่มปรับปรุงมาตรฐานในพื้นที่ปลูก โรงงานบรรจุภัณฑ์ และการติดตามแหล่งที่มา และหน่วยงานต่างๆ จะประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาด้านเทคนิค เพื่อให้การดำเนินงานทางศุลกากรดำเนินไปอย่างราบรื่น การเติบโตของการส่งออกทุเรียนไม่สามารถพึ่งพาแค่การขยายพื้นที่ปลูกและเพิ่มผลผลิตได้ แต่ต้องเชื่อมโยงกับการปฏิบัติตามมาตรฐานอุตสาหกรรมและความสามารถในการจัดการการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ

ทุเรียนมีบทบาทสำคัญในโครงสร้างการส่งออกผลไม้และผัก และเป้าหมายของอุตสาหกรรมไม่เพียงแต่ต้องรักษาอัตราการเติบโต แต่ยังต้องคำนึงถึงความยั่งยืนและชื่อเสียงที่ดีของอุตสาหกรรม ดังนั้น การส่งออกทุเรียนจำเป็นต้องลดการพึ่งพาทุเรียนสดมากเกินไป เพิ่มการผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป และขยายตลาดการบริโภค เพื่อเพิ่มมูลค่าและกระจายความเสี่ยง รวมถึงการให้ความสำคัญกับบทบาทของหน่วยงานรัฐในการชี้แนะและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการทางการค้า กระชับมากขึ้นแต่คงจำพวกตัวเลขไว้

● ทุเรียนในมาเลเซียล้นตลาด ราคาตกฮวบประมาณ 90%

ทุเรียนสายพันธุ์คุณภาพและเป็นที่ยอมรับของมาเลเซีย ได้แก่ มูซังคิง (猫山王/ Musang King), หนามดำ (黑刺/ Black Thorn) และ D24 กำลังเผชิญภาวะอุปทานล้นตลาดทั่วประเทศ ส่งผลให้ราคา หน้าสวนร่วงลงอย่างรุนแรง เหลือเพียง 10 - 15 ริงกิตต่อกิโลกรัม (ประมาณ 17.16 - 25.74 หยวน)

Mohd Azmi Osman นักธุรกิจวัย 40 ปี จากรัฐปะหัง ระบุว่า รัฐปะหังและรัฐยะโฮร์ เป็นแหล่งผลิตทุเรียนหลักของมาเลเซีย โดยในเดือนที่ผ่านมา ช่วงเก็บเกี่ยวของอำเภอรอบ (Raub) รัฐปะหัง และอำเภอสือเกอมาต (Segamat) รัฐยะโฮร์ เกิดการทับซ้อนกัน ส่งผลให้ตลาดซบเซาและราคาลดลง ในสวนบางแห่งของรัฐปะหัง ราคาเฉลี่ยของทุเรียนมูซังคิง ลดลงต่ำกว่า 10 ริงกิตต่อกิโลกรัม ทั้งที่ในช่วงปีที่ผ่านมา ทุเรียนมูซังคิงเคยมีราคาสูงถึง 80 ริงกิตต่อกิโลกรัม

เมื่อปริมาณผลผลิตจากสวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและราคาตกต่ำ ผู้ค้าจึงเริ่มจัดแคมเปญส่งเสริมการขายหลากหลายรูปแบบ เพื่อเร่งระบายสินค้า ตัวอย่างเช่น ตามรายงานของ Rakyat Post ซัพพลายเออร์ท้องถิ่นรายหนึ่งเปิดให้ลูกค้าซื้อทุเรียนมูซังคิง ใส่ถุงพลาสติกขนาดใหญ่ได้เต็มถุงในราคา 133 ริงกิต คิดเป็นเพียง 8.87 ริงกิตต่อกิโลกรัม หรือประมาณ 12 - 15% ของราคาปกติ เกษตรกรบางรายเสนอขายทุเรียนถุงละเพียง 25 ริงกิต เทียบเท่ากับ ลูกละประมาณ 1 ริงกิต

การร่วงลงอย่างรุนแรงของราคาสร้างความตกตะลึงให้กับทั้งผู้ค้าส่งรายใหญ่และเกษตรกร โดยเกษตรกรอธิบายสถานการณ์นี้ว่าเป็น "สึนามิทุเรียน" เจ้าของสวนทุเรียนที่เพิ่งก่อตั้งใหม่ได้รับผลกระทบหนักเป็นพิเศษ เนื่องจากหลายรายกำลังเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวครั้งแรกของสวนตนเอง เกษตรกรบางส่วน จึงเลือกข้ามพ่อค้าคนกลาง และหันมาขายตรงให้ผู้บริโภคที่หน้าสวน เพื่อรักษารายได้ของตน

เกษตรกรเจ้าของสวน Che Tat Durian Segamat ในรัฐยะโฮร์ เปิดเผยว่า ค่าใช้จ่ายในการดูแลต้นทุเรียนมูซังคิงหนึ่งต้นต่อปี อยู่ที่ประมาณ 600 ริงกิต ครอบคลุมค่าปุ๋ย ยาฆ่าแมลง น้ำ ค่าแรง และค่าบำรุงรักษา โดยเกษตรกรกล่าวว่า "เมื่อรวมค่าแรงงานในสวน และต้นทุนอื่นๆ แล้ว ราคาทุเรียนไม่ควรต่ำกว่า 20 ริงกิตต่อกิโลกรัม มิฉะนั้นเกษตรกรจะขาดทุน"

/ประธานสมาคมผู้ส่งออกทุเรียนมาเลเซีย ให้สัมภาษณ์กับ Sin Chew Daily ว่า ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ความต้องการจากจีนซึ่งเป็นผู้บริโภคทุเรียนรายใหญ่ที่สุดของโลกก็ลดลงเช่นกันสำหรับทุเรียนมูซังคิง ราคาที่เหมาะสมควรอยู่ที่ 35 - 40 ริงกิต/กิโลกรัม และชี้ว่าราคามีแนวโน้มจะไม่กลับไปสู่จุดสูงสุดเมื่อสิบปีก่อน เนื่องจากตั้งแต่นั้นมา พื้นที่เพาะปลูกทุเรียนรวมเพิ่มขึ้นถึง 5 เท่า

● ส่วนแบ่งทุเรียนเวียดนามในตลาดจีนจ่อแตะ 50%

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามได้เผยแพร่ รายงานสถานการณ์ตลาดสินค้าเกษตร ป่าไม้ และประมงฉบับล่าสุด ระบุว่า ทุเรียนยังคงเป็นสินค้าส่งออกหลักในกลุ่มผักและผลไม้ทั้งหมด โดยมีสถานะผู้นำอย่างมั่นคง มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 3.65 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้น 16.8% เมื่อเทียบกับปี 2567 และคิดเป็น 47.06% ของมูลค่าส่งออกทั้งหมดในช่วง 11 เดือนแรก ของปี 2568 ขณะเดียวกัน รายงานยังอ้างอิงข้อมูลสถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน ระบุว่า ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 การนำเข้าผลไม้หลักหลายชนิดของจีนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ผลการนำเข้ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างชนิดของผลไม้และแหล่งอุปทานจากแต่ละตลาด สะท้อนให้เห็นว่า การแข่งขันในตลาดกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น

ข้อมูลการนำเข้าทุเรียนของจีน ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 จีนยังคงนำเข้าทุเรียนสด เป็นผลไม้ที่มีการนำเข้ามากที่สุด โดยมีปริมาณนำเข้า 1.79 ล้านตัน มูลค่า 7.18 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้น 17.2% ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้น 5% ในจำนวนนี้ ไทยและเวียดนาม ยังคงเป็นสองประเทศผู้ส่งออกหลักที่ครองตลาดทุเรียนจีน โดยประเทศไทยมีปริมาณส่งออกไปจีน 903,610 ตัน ยังคงครองอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่น่าสนใจคือ ส่วนแบ่งทุเรียนสดของไทยในปริมาณนำเข้ารวมของจีนลดลงเหลือ 50.39% ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ 52.04%

ในอีกด้านหนึ่ง การนำเข้าทุเรียนจากเวียดนามของจีนเติบโตอย่างแข็งแกร่ง โดยมีปริมาณ 884,590 ตัน มูลค่า 3.24 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ปริมาณเพิ่มขึ้น 22.8% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 13.1% ส่งผลให้สัดส่วนทุเรียนเวียดนามในปริมาณนำเข้าทุเรียนสดทั้งหมดของจีนเพิ่มขึ้นเป็น 49.33% จากเดิม 40% ในปี 2567 ธนาคาร HSBC วิเคราะห์ว่า แม้ประเทศไทย จะครองตลาดทุเรียนจีนมาอย่างยาวนาน

ตั้งแต่ปี 2548 แต่ระดับการแข่งขันกำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น เวียดนามเพิ่งเริ่มส่งออกทุเรียนไปจีนในปี 2563 แต่สามารถเร่งเพิ่มมูลค่าส่งออกขึ้นเป็น 3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2567 และภายในเวลาเพียงไม่กี่ปี สามารถขยายส่วนแบ่งตลาดในจีนจาก 0% เป็นมากกว่า 40% จึงถูกมองว่า มีศักยภาพในการแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดจากไทยได้ภายใน 3 ปีข้างหน้า จากข้อมูลที่ได้รับทราบ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2568 หลายตลาดสำคัญที่นำโดย จีน ได้เพิ่มความเข้มงวดในการควบคุมสารตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืชและมาตรฐานทางเทคนิค ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกทุเรียนของเวียดนามปรับตัวลดลงในช่วงเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2568 เป็นต้นมา การส่งออกทุเรียนเวียดนามไปจีนเริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจน เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยกระดับการกำกับดูแลในหลายด้าน ได้แก่ การยกระดับมาตรฐานพื้นที่เพาะปลูก การขึ้นทะเบียนรหัสโรงคัดบรรจุ ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ การควบคุมคุณภาพสินค้าขณะเดียวกัน หน่วยงานที่รับผิดชอบของทั้งสองประเทศยังได้ประสานความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ไขอุปสรรคทางเทคนิค ช่วยอำนวยความสะดวกให้ทุเรียนสามารถผ่านพิธีการศุลกากรได้อย่างราบรื่นและมีเสถียรภาพ

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมของเวียดนาม ได้ประกาศโครงการนำร่องระบบตรวจสอบย้อนกลับทุเรียน โดยกำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ 1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2569 โครงการดังกล่าวมุ่งเน้นการจัดตั้งและการดำเนินงานของระบบตรวจสอบย้อนกลับทุเรียนแบบรวมศูนย์ ซึ่งเชื่อมโยงทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การผลิต การจัดซื้อ การแปรรูปขั้นต้น การคัดบรรจุ การขนส่ง ไปจนถึงการกระจายสินค้าระบบดังกล่าวจะเปิดให้มีการบันทึกข้อมูลแบบเรียลไทม์ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับข้อมูลของสินค้าได้ผ่านรหัส QR Code หรือเทคโนโลยีการรับรองอิเล็กทรอนิกส์รูปแบบอื่นๆ โดยสัญลักษณ์หรือรหัสเหล่านี้จะถูกติดไว้โดยตรงกับทุเรียนแต่ละลูกหรือแต่ละล็อตสินค้า คาดว่าจะมีผู้ประกอบการอย่างน้อย 5 ราย เข้าร่วมโครงการนำร่อง และจะมีการจัดกระบวนการออกและติดตามรับรองอิเล็กทรอนิกส์ ให้กับล็อตทุเรียนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ผลการรับรองดังกล่าวจะออกโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และผสานเทคโนโลยีต่างๆ เช่น QR Code, NFC หรือ RFID เพื่อเพิ่มความแม่นยำ ความน่าเชื่อถือ และประสิทธิภาพ

ในการตรวจสอบย้อนกลับนอกจากนี้ กฎระเบียบ มาตรฐานทางเทคนิค และเอกสารแนวทางปฏิบัติด้านการตรวจสอบย้อนกลับ จะถูกนำมาทบทวนและปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของตลาดนำเข้า ขณะเดียวกัน เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น Blockchain Big Data ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Internet of Things (IoT) จะถูกศึกษาและค่อยๆ ผสมรวมเข้ากับระบบ เพื่อยกระดับความโปร่งใส ความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือของห่วงโซ่อุปทานทุเรียนเวียดนามในระยะยาว

- **สำนักงานตลาดการเกษตรแห่งชาติมาเลเซีย เตือนเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนว่าคุณภาพของทุเรียนจากต้นใหม่จำนวนมากไม่เป็นไปตามมาตรฐานการส่งออก**

นายเพย์ซัล อิสวาร์ตี อิสมาอิล รองผู้อำนวยการสำนักงานตลาดการเกษตรแห่งชาติมาเลเซีย (Federal Agricultural Marketing Authority: FAMA) กล่าวในการประชุมผลไม้ AGRO MADANI ที่เมืองปูตราจายา เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2569 ว่า พื้นที่ปลูกทุเรียนในประเทศมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยมีสวนทุเรียน ที่มีอายุน้อยกว่า 10 ปี จำนวนมากเริ่มให้ผลผลิต ซึ่งน่าจะเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมผลไม้เขตร้อนของประเทศให้มีการส่งออกต่างประเทศ แต่ทาง FAMA พบว่า ปัญหาหนึ่งที่ไม่อาจมองข้ามกำลังเริ่มปรากฏ นั่นคือทุเรียนต้นใหม่ที่มีการโฆษณาว่า "คุณภาพสูง" กลับไม่สามารถผ่านมาตรฐานที่ตลาดส่งออกต้องการ ทำให้ทุเรียนเหล่านี้ถูกทิ้งอยู่ในตลาดในประเทศ และส่งผลให้เกิดการทิ้งตลาดอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อราคาขายทุเรียนในประเทศ

คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ทำให้เกิดการทิ้งตลาดในประเทศ

จากมุมมองทางเทคนิค ปัญหานี้ไม่ได้เกิดจากพันธุ์ทุเรียนเอง แต่เกิดจากการบริหารจัดการการปลูกและจังหวะทางธุรกิจที่ไม่สมดุล โดยสวนทุเรียนใหม่หลายแห่งมีอายุน้อย ระบบรากยังไม่แข็งแรง และยังไม่ได้รับการดูแลที่ดีในด้านต่างๆ เช่น การใส่ปุ๋ย การตัดแต่งกิ่ง การควบคุมดอกและผล ซึ่งทำให้ผลทุเรียนมีคุณสมบัติที่ไม่ตรงกับมาตรฐานที่ตลาดส่งออกต้องการ ในเรื่องของขนาดผล น้ำหนักแห้ง ความเสถียรของรสชาติ และความสม่ำเสมอในการสุก ส่งผลให้ไม่สามารถส่งออกได้ เมื่อการส่งออกไม่สำเร็จ ผลทุเรียนจำนวนมากจึงกลับมาขายในตลาดภายในประเทศ โดยใช้ชื่อสายพันธุ์ทุเรียนที่มีชื่อเสียงในการโฆษณา เพื่อผลักดันการออกสู่ตลาดในระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งทำให้มีการเพิ่มปริมาณผลผลิตจำนวนมาก ในขณะที่ระบบค้าส่งและค้าปลีกในประเทศมีความสามารถในการดูดซับที่จำกัด จึงทำให้ราคาทุเรียนลดต่ำลง เหลือเพียงกิโลกรัมละ 2 - 3 รिंगกิต ส่งผลให้เกษตรกรไม่สามารถคืนทุนได้

อุตสาหกรรมต้องทบทวนทิศทางการพัฒนา

นายเพย์ซัล กล่าวต่อว่า ตลาดส่งออกไม่ได้มองแค่ "ชื่อพันธุ์" ของทุเรียน แต่จะพิจารณาความสม่ำเสมอของสินค้า ความสามารถในการคาดการณ์คุณภาพ และความสามารถในการส่งมอบอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว หากอุตสาหกรรมทุเรียนมุ่งแต่การขยายพื้นที่ปลูกและการคืนทุนที่รวดเร็ว โดยไม่ให้ความสำคัญกับการคัดแยกคุณภาพและการกำหนดทิศทางและวางตำแหน่งในตลาด ผลลัพธ์สุดท้ายก็จะทำให้ทุเรียน "ส่งออกไม่ได้ และขายภายในประเทศไม่ได้" ซึ่งจะเกิดสถานการณ์ที่ทั้งสองตลาดได้รับผลเสีย ดังนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมทุเรียนจะต้องทบทวนทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนใหม่ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) การกำหนดมาตรฐานการผลิตอย่างชัดเจน: สวนทุเรียนใหม่ควรกำหนดมาตรฐานการผลิตที่แตกต่างกันระหว่าง "ทุเรียนสำหรับบริโภคในประเทศ" และ "ทุเรียนสำหรับส่งออก" อย่างชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงการสับสนและการปะปนระหว่างตลาดทั้งสอง
- 2) การสร้างฉลากและกลุ่มราคาใหม่: ควรกำหนดฉลากและกลุ่มราคาใหม่สำหรับทุเรียนจากต้นใหม่ เพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมกับทุเรียนจากชาวบ้าน
- 3) การเสริมสร้างการให้คำแนะนำทางเทคนิคและระบบการรับซื้อที่มีการคัดแยก: รัฐบาล สมาคมผู้ผลิต และผู้ส่งออก ควรเสริมสร้างการให้คำแนะนำทางเทคนิคแก่เกษตรกร และสร้างระบบการรับซื้อที่สามารถคัดแยกผลทุเรียนตามมาตรฐาน เพื่อไม่ให้เกิดการทิ้งตลาดในประเทศอย่างไม่เป็นระเบียบ

กลับไปที่คุณภาพเพื่อการพัฒนาในระยะยาว

นายเพย์ซัล รองผู้อำนวยการฯ กล่าวย้ำว่า ค่าของอุตสาหกรรมทุเรียนไม่ควรพิจารณาแค่การเพิ่มผลผลิตในระยะสั้น แต่ควรเน้นที่ชื่อเสียงและความมั่นคงของราคาทุเรียนในระยะยาว การกลับไปให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพและการแบ่งชั้นตลาด จะช่วยให้เกิดการอยู่ร่วมกันระหว่างตลาดในประเทศและต่างประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยรักษารายได้ของเกษตรกรในระยะยาว และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของแบรนด์ผลไม้ของประเทศ

อุตสาหกรรมทุเรียนไม่ควรละเลยการควบคุมคุณภาพและการตอบสนองความต้องการของตลาด การขยายตัวที่มากเกินไป และพฤติกรรมทางการตลาดที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลเสียต่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมโดยรวม

● **คาดการณ์ปริมาณการผลิตเนื้อวัวทั่วโลกลดลง?! วิเคราะห์ทิศทางล่าสุดของ 6 ประเทศผู้ผลิตหลัก**

ปริมาณการผลิตเนื้อวัวทั่วโลกลดลงในปี 2569 จากรายงาน "Global Animal Protein Outlook 2026" ที่เผยแพร่โดย Rabobank คาดการณ์ว่าการผลิตเนื้อวัวทั่วโลกจะลดลงในปี 2569 ซึ่งจะเป็นการหดตัวครั้งแรกในรอบ 6 ปี ของการผลิตโปรตีนจากสัตว์ ทั้งนี้ รายงานระบุว่า การปรับพื้นที่ทุ่งหญ้าในอเมริกาเหนือและบราซิล และการปรับโครงสร้าง ในประเทศจีน จะนำไปสู่ภาวะอุปทานตึงตัว และจะหนุนราคาเนื้อวัวในตลาดหลักให้อยู่ในระดับสูง

ภูมิภาคอเมริกาเหนือ

ระหว่างปี 2563 - 2568 จำนวนจำนวนโคเนื้อในสหรัฐอเมริกาและแคนาดาลดลงอย่างต่อเนื่องติดต่อกันเป็นปีที่ 6 แต่เมื่อผลกำไรจากการเลี้ยงสัตว์ดีขึ้น อัตราการคัดโคออกจากฝูงลดลง และกระบวนการฟื้นฟูฝูงโคกำลังก้าวหน้า ในปี 2568 ปริมาณการเชือดแม่โคเนื้อในสหรัฐอเมริกา ลดลง 19% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และคาดว่าในปี 2569 อัตราการปลดระวางจะลดลงเหลือ 8.5% ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในระยะยาว จำนวนโคในแคนาดามีแนวโน้มคงที่ ส่วนเม็กซิโกกำลังเผชิญกับข้อจำกัดด้านการนำเข้าอันเนื่องมาจากปัญหาเรื่องโรค ปริมาณเนื้อวัวที่มีจำหน่ายต่อหัว อาจลดลง 6% เมื่อเทียบกับจุดสูงสุดในปี 2563 และจะยังคงสร้างแรงกดดันให้ราคาสูงขึ้น

ตามข้อมูลของ Rabobank พบว่า ในปี 2568 ราคาพันธุ์ลูกวัวในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา เพิ่มขึ้น 26% และ 28% ตามลำดับ และอาจปรับตัวสูงขึ้นอีกในปี 2569 แม้ว่าอเมริกาเหนือจะนำเข้า เพื่อทดแทนช่องว่างในตลาดบางส่วน แต่ความตึงเครียดทางการค้าสามารถจำกัดขนาดของการนำเข้าได้ เนื่องจากความต้องการภายในประเทศยังคงแข็งแกร่ง การส่งออกเนื้อวัวจากภูมิภาคนี้ คาดว่าจะลดลง

บราซิลและอาร์เจนตินา

จากการที่เกษตรกรเลือกที่จะเก็บวัวเพื่อขยายจำนวนฝูงวัว คาดว่าการผลิตเนื้อวัวในบราซิล จะลดลง 5 - 6% ในปี 2569 เหลือประมาณ 10.5 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการผลิตจะลดลง แต่การส่งออก ของบราซิลคาดว่าจะทำลายสถิติด้วยการส่งออกสูงถึง 4.4 ล้านตัน เนื่องจากความต้องการทั่วโลกที่เพิ่มมากขึ้นค่าเงินเรียลของบราซิลที่อ่อนตัว และการแข่งขันจากประเทศผู้ผลิตรายอื่นที่ลดลง จีนจะยังคงเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ที่สุดของบราซิล ขณะที่บราซิลกำลังขยายตลาดไปยังเม็กซิโกและตลาดอื่นๆ เนื่องจากราคาที่สูง ทำให้ผู้บริโภคหันไปเลือกแหล่งโปรตีนที่ถูกกว่า การบริโภคเนื้อวัวภายในประเทศบราซิลอาจลดลงสูงสุดถึง 9%

สถานการณ์ในอาร์เจนตินาก็คล้ายกัน คาดว่าในปี 2569 ผลิตภัณฑ์จะคงที่ที่ประมาณ 3.23 ล้านตัน แต่เนื่องจากราคาที่แข่งขันได้และความต้องการที่แข็งแกร่งจากจีน สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป การส่งออกของอาร์เจนตินาคาดว่าจะอยู่ในระดับที่สูงที่สุดเป็นอันดับสองในประวัติศาสตร์ที่ 880,000 ตัน ผลกระทบจากการที่เนื้อไก่และเนื้อหมูแทนที่เนื้อวัวเร็วขึ้น ทำให้การบริโภคภายในประเทศอาร์เจนตินาคาดว่าจะลดลง 4%

จีน

คาดว่าในปี 2569 การผลิตอาจลดลงเล็กน้อยเนื่องจากจำนวนวัวลดลง การจัดหาวัตถุดิบที่ตึงตัวจะผลักดันราคาของเนื้อวัวสูงขึ้น ขณะเดียวกัน ผลกระทบจากการจำกัดการจัดหาทั่วโลกและการเพิ่มขึ้น ของราคาอาจทำให้การนำเข้าเนื้อวัวของจีนลดลง 2 - 3% ปัจจุบันการนำเข้ามีสัดส่วนถึง 30% ของการจัดหาวัตถุดิบทั้งหมดในจีน ในขณะเดียวกัน ความต้องการจากผู้บริโภคยังคงมั่นคง ช่องทางออนไลน์ยังเติบโตต่อไป แต่การฟื้นตัวของตลาดบริการอาหารจะค่อนข้างช้า

ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

คาดว่า การผลิตเนื้อวัวในออสเตรเลียในปี 2569 จะคงที่ใกล้เคียงระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์ ที่ 2.85 ล้านตัน จากจำนวนฝูงวัวที่ใหญ่และความต้องการส่งออกที่แข็งแกร่งจากสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และจีน คาดว่า ราคาเนื้อวัวจะยังคงแข็งแกร่ง โดยดัชนีราคาวัวหนุ่มในประเทศ คาดว่าจะอยู่ที่ 4.30 - 4.80 ดอลลาร์ออสเตรเลียต่อกิโลกรัม (ประมาณ 2.84 - 3.17 ดอลลาร์สหรัฐ) ในขณะที่การผลิตเนื้อวัวของนิวซีแลนด์คาดว่าจะค่อยๆ เพิ่มขึ้น โดยคาดว่าในปี 2569 จำนวนฝูงวัวจะเพิ่มขึ้น 3% และราคาส่งออกคาดว่าจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา 15%

การตลาดเนื้อวัวในจีน

สถาบันวิจัย Youdingte เชื่อว่าในปี 2569 ตลาดเนื้อวัวในจีนทั้งในการนำเข้าและในประเทศจะกลายเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยมีการสนับสนุนจากนโยบายและการปรับโครงสร้างในตลาดภายในประเทศ สำหรับการนำเข้าเนื้อวัว คาดว่าจะมีการปรับตัวให้มีเสถียรภาพภายใต้การคุ้มครองราคาของรัฐบาล โดยมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างผลิตภัณฑ์ไปสู่ “ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและหลากหลาย” ในด้านตลาดในประเทศ คาดว่าจะเกิดการแข่งขันในระดับที่แตกต่างกันระหว่างผลิตภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ โดยการเน้นที่คุณภาพและการสร้างแบรนด์จะเป็นกุญแจสำคัญในการทำให้เนื้อวัวในประเทศได้รับการยอมรับในตลาด

● การค้าไก่ในจีนพลิกโฉมในปี 2568 จากการพึ่งพาการนำเข้า กลายเป็นผู้ส่งออกรายสำคัญในตลาดโลก

1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการค้า: จาก “การนำเข้าเป็นหลัก” สู่ยุคของ “การส่งออกสุทธิ”

1) การพลิกกลับของโครงสร้างอุปสงค์-อุปทาน: การเปลี่ยนแปลงทางการค้าในรอบ 10 ปี

ในปี 2568 อุตสาหกรรมไก่ของจีนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งประวัติศาสตร์ โดยจีนประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนจากประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าเป็นประเทศที่ส่งออกสุทธิ ซึ่งถือเป็นสัญญาณสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างการค้าไก่ของจีน จากข้อมูลช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 ปริมาณการส่งออกไก่จากจีนสูงถึง 966,700 ตัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึง 39.75% ขณะเดียวกัน ปริมาณการนำเข้าลดลงอย่างมาก สู่ 650,700 ตัน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา 25.67% นอกจากนี้ในเดือนพฤศจิกายน 2568 การส่งออกสุทธิของไก่จีนยังสูงถึง 256,300 ตัน ซึ่งเป็นตัวเลขที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้จีนประสบความสำเร็จในการพลิกกลับการค้าไก่ครั้งนี้ คือ การเพิ่มขึ้นของการเลี้ยงไก่พันธุ์ขาว ที่สามารถตอบสนองทั้งความต้องการภายในประเทศและตลาดโลกได้อย่างเพียงพอ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่ และการใช้วิธีการเลี้ยงที่มีประสิทธิภาพทำให้จีนสามารถผลิตไก่ในราคาที่แข่งขันได้ในระดับโลก

2) การลดลงของการนำเข้า: การปรับตัวของตลาดและการผลิตภายในประเทศ

ในด้านการนำเข้าไก่จากต่างประเทศที่เคยเป็นที่นิยมในจีน อย่างเช่น ปีกไก่และขาไก่ เริ่มลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี 2568 การนำเข้าของขาไก่ลดลงถึง 30% หรือ 129,000 ตัน เมื่อเทียบกับ ปี 2567 ส่วนปีกไก่และชิ้นส่วนอื่นๆ เช่น ชิ้นส่วนไก่ติดกระดูกก็ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ คือ ความสามารถของจีนในการผลิตสินค้าทดแทนและความเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทาน จากต่างประเทศที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ต่างๆ

2. การเติบโตของการส่งออก: ออกไก่กลายเป็นผู้นำ, การขยายตลาดใหม่

1) ออกไก่กลายเป็น “สินค้าส่งออกหลัก”

ในปี 2568 ออกไก่กลายเป็นสินค้าที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการส่งออกไก่ของจีน โดยในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกออกไก่สูงถึง 602,200 ตัน คิดเป็น 62.31% ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด โดยมีอัตราการเติบโตสูงถึง 54.09% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ออกไก่ได้รับความนิยมในตลาดต่างประเทศเนื่องจากมีคุณค่าทางโภชนาการสูง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้บริโภคที่สนใจในอาหารที่มีโปรตีนสูงและไขมันต่ำ การเติบโตนี้ยังได้รับประโยชน์จากราคาที่แข่งขันได้ โดยเฉพาะในตลาดที่จีนสามารถขายออกไก่ได้ในราคาที่ต่ำกว่าคู่แข่งจากบราซิลถึง 15% ซึ่งทำให้จีนสามารถขยายตลาดได้ในหลายประเทศ รวมทั้งตลาดในยุโรปและตะวันออกกลาง

2) การส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูป: การพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่า

ในปี 2568 จีนยังคงสามารถขยายการส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปไก่ เช่น ไก่ปรุงสำเร็จ ไก่สุก และอาหารสำเร็จรูปที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยในเดือนพฤศจิกายน 2568 การส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปไก่เพิ่มขึ้นถึง 42% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา นี่แสดงถึงความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มมูลค่าในกระบวนการผลิต การพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิต และการควบคุมคุณภาพที่ทันสมัยช่วยให้ไก่แปรรูปจากจีนสามารถตอบโจทย์ตลาดต่างประเทศที่มีความต้องการสูง โดยเฉพาะในตลาดที่ต้องการสินค้าที่สะดวกและมีคุณภาพสูง

3. ราคาที่ผันผวน: การประเมินมูลค่าของออกไก่

1) ราคาพุ่งสูงในเดือนธันวาคม: การเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบปี

ในเดือนธันวาคม 2568 ราคาของออกไก่มีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจากการที่คำสั่งซื้อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นในช่วงปลายปี ส่งผลให้ราคาของออกไก่เพิ่มขึ้นถึง 2,000 หยวน/ตัน ซึ่งเป็น การเพิ่มขึ้นสูงสุดในปีนี้ ราคาของออกไก่แช่แข็งแบบแผ่น (plate-frozen breast) ขยับขึ้นไปอยู่ในช่วง 9,000 - 10,000 หยวน/ตัน ขณะที่ออกไก่แช่แข็งแบบแยกชิ้น (single-frozen breast)

ก็เพิ่มขึ้นไปถึง 10,000 - 11,000 หยวน/ตัน การเพิ่มขึ้นของราคานี้ส่งผลกระทบต่อราคาของผลิตภัณฑ์ไก่อื่นๆ เช่น ปีกไก่และขาไก่ที่มีการปรับราคาขึ้นตามไปด้วย

2) การเพิ่มกำลังการผลิตอาจช่วยชะลอความผันผวนของราคา

แม้ว่าราคาจะเพิ่มสูงขึ้นในระยะสั้น แต่การขยายกำลังการผลิตไก่พันธุ์ขาวในปี 2568 จะช่วยทำให้ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในปี 2569 ซึ่งคาดว่าจะทำให้ราคากลับมาอยู่ในระดับที่สมเหตุสมผล โดยคาดว่าในไตรมาสแรกของปี 2569 ราคาของอกไก่จะกลับมาอยู่ในช่วง 8,500 - 9,500 หยวน/ตัน ซึ่งเป็นระดับที่ไม่สูงเกินไปสำหรับตลาด

4. การมองไปข้างหน้า: โอกาสของจีนในโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานโลก

1) การขยายกำลังการผลิตสนับสนุนการส่งออกในปี 2569

การขยายกำลังการผลิตของบริษัทชั้นนำอย่าง Shandong Minhe และ Fujian Shengnong ซึ่งกำลังมีการเปิดตัวโครงการใหม่ๆ จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการส่งออกของจีน โดยคาดว่าในปี 2569 จีนจะสามารถส่งออกไก่ได้มากกว่า 1.2 ล้านตัน ซึ่งจะเป็นการขยายตัวที่สำคัญในตลาดโลก โดยได้รับการสนับสนุนจากการพัฒนาเทคโนโลยีในการเลี้ยงไก่และการพัฒนาแนวโน้มตลาดใหม่ๆ

2) ความเสี่ยงและโอกาสที่ต้องเผชิญ

แม้ว่าอุตสาหกรรมการส่งออกไก่ของจีนจะประสบความสำเร็จอย่างมาก แต่ก็ยังมีความเสี่ยงบางประการ เช่น มาตรการกีดกันทางเทคนิคจากต่างประเทศมีแนวโน้มเข้มงวดขึ้น เช่น มาตรฐานสารตกค้างยาสัตว์แพทย์ฉบับใหม่ของสหภาพยุโรป ซึ่งยกระดับข้อกำหนดด้านคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เนื้อไก่ ทำให้จีนต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถเข้าสู่ตลาดที่มีข้อกำหนดสูงได้ นอกจากนี้ ความผันผวนของราคาวัตถุดิบ โดยเฉพาะข้าวโพดและกากถั่วเหลืองซึ่งเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์หลัก การปรับขึ้นของราคาวัตถุดิบเหล่านี้ส่งผลให้ต้นทุนการเลี้ยงสูงขึ้นโดยตรง

อย่างไรก็ตาม ด้วยความแข็งแกร่งในด้านการผลิตและการควบคุมคุณภาพ จีนมีโอกาสดีในการขยายตลาดและเสริมสร้างชื่อเสียงในระดับโลกในฐานะผู้ส่งออกไก่ที่มีมาตรฐานสูง เพื่อตอบรับความท้าทายดังกล่าว ภาคธุรกิจจำเป็นต้องเสริมสร้างระบบการควบคุมคุณภาพอย่างเป็นระบบ ด้านหนึ่งต้องผลักดันการรับรองระบบบริหารความปลอดภัยอาหาร ISO 22000 เพื่อให้การควบคุมมาตรฐานครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต อีกด้านหนึ่งควรนำระบบตรวจสอบย้อนกลับด้วยเทคโนโลยีบล็อกเชนมาใช้ สร้างระบบตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่ตั้งแต่ “การเลี้ยง-การแปรรูป-การจำหน่าย” เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของสินค้าและการยอมรับในตลาด

สถาบันด้านอุตสาหกรรมคาดการณ์ว่า หากจีนสามารถเจาะตลาดระดับสูงของญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ได้สำเร็จ ภายในปี 2571 มูลค่าการส่งออกไก่ของจีนอาจเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเมื่อเทียบกับปี 2568 และจะเป็นแรงผลักดันสำคัญให้ภาคอุตสาหกรรมไก่ของจีนเปลี่ยนผ่านจาก “ประเทศผู้ผลิตรายใหญ่” ไปสู่ “ประเทศมหาอำนาจด้านการค้า” ตลาดญี่ปุ่นและเกาหลีใต้มีข้อกำหนดด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหารที่เข้มงวด การเข้าสู่ตลาดเหล่านี้ได้จะช่วยยกระดับภาพลักษณ์และความสามารถในการแข่งขันหลักของเนื้อไก่จีนในระดับนานาชาติ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเสริมสร้างการควบคุมคุณภาพ การสร้างแบรนด์ และการเพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดระดับพรีเมียมอย่างแม่นยำ

การเปลี่ยนผ่านโครงสร้างการค้าเนื้อไก่ของจีนในปี 2568 ไม่ได้เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงเชิงตัวเลขของการนำเข้าและส่งออกเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุการณ์หมุดหมายที่สะท้อนการยกระดับอุตสาหกรรมไก่เนื้อขาวจาก “ผู้ตามตลาด” สู่ “ผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดกติกา” ภายใต้บริบทที่ความต้องการโปรตีนของโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมไก่ของจีนกำลังสร้างรูปแบบการพัฒนาแบบมุ่งเน้น การส่งออก โดยอาศัยข้อได้เปรียบ 3 ประการ ได้แก่ การเลี้ยงในระดับอุตสาหกรรม การควบคุมต้นทุน และความสามารถในการขยายตลาด ในอนาคต เมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้นและการจัดวางตลาด มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อุตสาหกรรมไก่ของจีนมีแนวโน้มจะมีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้นในห่วงโซ่อุปทานโลก และก้าวข้ามจาก “ประเทศผู้ผลิตรายใหญ่” สู่ “ประเทศมหาอำนาจด้านการค้า” อย่างมีคุณภาพ

● มะพร้าวจีนจากผู้นำเข้าสู่ผู้ส่งออก หยางจีนมะพร้าวสดจากไห่หนานส่งออกไปยังเบลารุสเป็นครั้งแรก ขยายตลาดใหม่ใน "หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง"

เมื่อเร็วๆ นี้ มะพร้าวสดน้ำหนัก 19.5 ตัน ที่ผลิตจากเขตฉงชาน เมืองไห่โข่ว มณฑลไห่หนาน ได้รับการกำกับดูแลจากด่านศุลกากรเย่เฉิง (Yecheng Customs) (สังกัดศุลกากรไห่โข่ว) และถูกขนส่งออกไปโดยรูปแบบการขนส่งทางรถข้ามแดนผ่านด่านอาลาซาน มุ่งหน้าสู่ประเทศเบลารุส ซึ่งเป็นประเทศภายใต้ความร่วมมือ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่มะพร้าวสดจากไห่หนานเข้าสู่ตลาดเบลารุสอย่างเป็นทางการ สะท้อนถึงก้าวสำคัญของความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไห่หนานกับประเทศในกรอบ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ความสำเร็จในการส่งออกครั้งนี้ ไม่เพียงช่วยขยายประเภทสินค้าที่มีการค้าระหว่างไห่หนานกับเบลารุสเท่านั้น แต่ยังวางรากฐานที่ดีสำหรับการขยายการส่งออกผลไม้เขตร้อนในอนาคต เพื่อให้มะพร้าวสดสามารถเข้าสู่ตลาดปลายทางได้อย่างราบรื่น ศุลกากรเย่เฉิง (Yecheng Customs) ได้จัดตั้งคณะทำงานบริการเฉพาะกิจ ทำการศึกษาข้อกำหนด

ด้านการกักกันพืชของเบลารุสล่วงหน้า พร้อมให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการในการจัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการคุณภาพมะพร้าวสด เพื่อการส่งออก และดำเนินการควบคุมมาตรฐานแบบครบวงจร ตั้งแต่การบริหารจัดการแปลงปลูกไปจนถึงกระบวนการคัดบรรจุ และการจัดเก็บสินค้า ขณะเดียวกัน ศุลกากรได้อาศัย “ช่องทางตรวจสอบและปล่อยผ่านพิเศษสำหรับสินค้าเกษตรสด” ควบคู่กับกลไกการทำงานแบบบูรณาการ “การให้คำแนะนำทางเทคนิคล่วงหน้า + การตรวจสอบระหว่างดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ” และใช้ระบบ “การออกใบรับรองผ่านคลาวด์ของศุลกากร” เพื่อออกใบรับรองกักกันพืชได้อย่างรวดเร็ว ช่วยลดระยะเวลาการผ่านพิธีการศุลกากรให้สั้นที่สุด และคงคุณภาพของผลไม้สดไว้ได้อย่างเต็มที่

ในขั้นต่อไป ศุลกากรไท่หว่ จะเดินหน้าปรับปรุงมาตรการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการศุลกากรสำหรับสินค้าเกษตรสดอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนและคุ้มครองการส่งออกสินค้าเกษตรเขตร้อนคุณภาพสูงของไต้หวันสู่ตลาดต่างประเทศ ให้เป็นที่ยอมรับ และสร้างชื่อเสียงในต่างแดน พร้อมทั้งเติมพลังขับเคลื่อนให้เกษตรกรรมเฉพาะถิ่นที่มีประสิทธิภาพสูงของไต้หวัน ยกระดับคุณภาพ และมูลค่าอย่างยั่งยืน

5. การดำเนินงานสำคัญของสำนักงาน

- สปช.ปักกิ่ง ประชุมหารือกับบริษัท Speed Inter Transport Co., Ltd. พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลและหารือเกี่ยวกับ สถานการณ์ และปัญหาการขนส่งสินค้าเกษตร โดยเฉพาะผลไม้ไทยมายังประเทศจีน ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาด้านโลจิสติกส์ข้ามพรมแดน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าเกษตร สามารถรักษาคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรไทยให้ถึงมือผู้บริโภคชาวจีนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้ง แนวทางการส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรไทยในตลาดจีนอย่างยั่งยืน
- สปช.ปักกิ่ง ประชุมหารือกับบริษัท OIG เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับ กฎระเบียบ มาตรการด้านการนำเข้าสินค้าเกษตร และอาหารของจีน รวมถึงหารือแนวทาง ผลักดันความร่วมมือในการขยายการนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศไทยสู่ตลาดจีน อาทิ สัตว์ปีก ผลไม้แช่แข็ง และอาหารทะเล
- สปช.ปักกิ่งได้เข้าร่วมงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความสำเร็จของนโยบายสำคัญด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางน้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ ของกระทรวงเกษตรและกิจการชนบทจีน ภายใต้การนำเสนอข้อมูล และการจัดแสดงนิทรรศการ “Eternal Flow, Everlasting Vitality: Five Years of the Yangtze River Fishing Ban” โดยภายในงานฯ ได้มีการนำเสนอแนวคิดเชิงนโยบาย กลไกการบังคับใช้กฎหมาย การฟื้นฟูระบบนิเวศ การพัฒนาอาชีพทางเลือกให้ชุมชนประมง รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ในลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง
- สปช.ปักกิ่ง ได้นำกล้วยไม้ไทย และผลไม้ไทย ได้แก่ ทุเรียน ลำไย มังคุด เงาะ มะพร้าว ส้มโอทับทิมสยาม และเงาะ เข้าร่วมจัดแสดง เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ภายในงานเลี้ยงรับรองในงานเลี้ยงรับรองเนื่องในวันกองทัพไทย ประจำปี 2569 ณ โรงแรม China World กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ภายใต้แนวคิด "พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย" ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก และช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของสินค้าเกษตรไทย และสร้างการรับรู้ถึงคุณภาพ มาตรฐาน และความหลากหลายของผลไม้ไทย ซึ่งเป็นการสนับสนุนการค้าผลไม้ไทยในตลาดจีน ควบคู่ไปกับการดำเนินการกิจด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของประเทศไทย
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์และราคาผลไม้ขายส่งจากตลาดซินฟาตี้ และราคาขายปลีกจากร้านค้าซูเปอร์มาร์เก็ต/ออนไลน์ในกรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ 1 - 31 มกราคม 2569 โดยเฉพาะทุเรียน มะพร้าว ลำไย พร้อมจัดทำข้อสังเกตต่อสถานการณ์ และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรในจีน (Situation Report) ประจำเดือนมกราคม 2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าลำไยในตลาดจีน (รายสัปดาห์)

กรมวิชาการเกษตร

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 1/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร แจ้งการยืนยันให้การยอมรับรูปแบบรายงานผลการทดสอบสาร Basic Yellow 2 ฉบับใหม่ของบริษัท เอสจีเอส (ประเทศไทย) จำกัด
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร นำส่งข้อมูลทะเบียนสวนและโรงคัดบรรจุผลไม้เพิ่มเติม จำนวน 22 ชนิด ส่งออกจีนของไทย รอบเดือนมกราคม 2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร ขอแจ้งเปลี่ยนแปลงรูปแบบรายงานผลการทดสอบของบริษัท ศูนย์ห้องปฏิบัติการและวิจัยทางการแพทย์และการเกษตรแห่งเอเชีย จำกัด (มหาชน)
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร ขอนำส่งทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการในต่างประเทศที่ได้รับ

การขึ้นทะเบียนด้านการกักกันสำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชเพื่อการนำเข้า ครั้งที่ 1/2569

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร แจ้งผลการดำเนินการกรณี GACC แจ้งระงับการนำเข้า บริษัทผู้ผลิตอาหารส่งออกจีนของไทยเป็นการชั่วคราว
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอปรับปรุงบัญชีรายชื่อสวนและโรงคัดบรรจุผลไม้ ครั้งที่ 1/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนตรวจพบศัตรูพืชกักกันในสินค้าพืชส่งออกจีนของไทย ครั้งที่ 1/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร เรื่องขอชี้แจงการเปลี่ยนแปลงบ้านเลขที่ บริษัท อาจิจิตต์ อินเตอร์เนชั่นแนลเพอร์ฟอร์แมนซ์ จำกัด
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอให้ยืนยันการขึ้นทะเบียนสำหรับผู้ประกอบการผลิตในต่างประเทศ เพื่อการนำเข้าพืชและสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากพืชและสัตว์ของจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร เรื่อง ขอแจ้งเปลี่ยนผู้มีสิทธิลงนามในรายงานผลการทดสอบของบริษัทห้องปฏิบัติการ (ประเทศไทย) จำกัด สาขากรุงเทพฯ
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร เรื่อง ขอความอนุเคราะห์นำส่งข้อมูลรายชื่อสถานประกอบการ เพื่อขึ้นทะเบียนสำหรับการส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน

กรมปศุสัตว์

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ ขอขึ้นทะเบียนส่งออกอาหารสัตว์เลี้ยงไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ของ VCN.198
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมปศุสัตว์ ขอนัดหมายผู้แทน GACC เพื่อหารือประเด็นการค้าสินค้าเนื้อสัตว์ปีก และผลพลอยได้ส่งออกจากไทยไปจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ขอจัดส่งเอกสารใบอนุญาตผลิตอาหารสัตว์ควบคุมเฉพาะฉบับต่ออายุของบริษัท โคโรเท็กซ์ไบโอ-เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (VCN. 159)
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งเรื่องการถูกเรียกคืนของสินค้าผลิตภัณฑ์นมผงสูตรสำหรับทารกของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานผู้ประกอบการนำเข้าอาหารสัตว์เลี้ยง เกี่ยวกับประเด็นการขึ้นทะเบียนบริษัทผู้ผลิตสินค้าสัตว์เลี้ยงระหว่าง ไทย-จีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน กรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งปฏิเสธการขอขยายเวลาต่ออายุการขึ้นทะเบียนของ EST.238

กรมประมง

- สปช.ปักกิ่ง ประสานหอการค้าไทยในจีน ชี้แจงขั้นตอนการขอเปิดตลาดสินค้าประมงชนิดใหม่ โดยให้บริษัทติดต่อกรมประมง เป็นหน่วยงานหลัก
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC ขอให้ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับม้าน้ำแห้งที่ประสงค์ส่งออกจีนของไทยเพิ่มเติม

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน มกอช. เรื่อง GACC แจ้งข้อเสนอแนะสำหรับการจัดประชุมคณะกรรมการร่วมทางเทคนิคด้านสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช (SPS) จีน - ไทย ครั้งที่ 9
- สปช.ปักกิ่งได้รับการประสานจากหอการค้าไทยในจีน กรณีบริษัท Malee ขึ้นทะเบียน GACC สินค้าผลไม้และถูกตีกลับจากจีน จากประเด็นรายละเอียดเอกสารประกอบการขึ้นทะเบียน

